

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д-р Симеон Владимиров Тасев
професор по научната специалност 05.05.08 -
Гражданско и семейно право

Относно конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент” във
Варненски свободен университет „Черноризец Храбър” по направление
3.6.Право (Трудово и осигурително право),
обявен ДВ, бр. 59 от 02.08. 2011 г.

За преподавателската и научно-изследователската дейност на
д-р Станислав Видев Коев
след защита на докторска дисертация

1. Единственият кандидат в конкурса д-р Станислав Видев Коев е роден на 19. октомври 1958 г. в гр. Стара Загора. Висше образование е завършил в Академията на МВР-гр.София през 1982 година ,а по-късно завършва и висше юридическо образование в същото висше училище. През месец април 1990 г. успешно защитава дисертация в Академията на ФСБ-Русия,гр.Москва и получава научна степен ” кандидат на юридическите науки”(Диплома,серия КД № 009561 от 10.10.1990 година. Тази научна степен е утвърдена от ВАК при МС на Република България с удостоверение № ВАК-924/27.05.1996 г. От месец октомври 1982 г.до месец април 1997 г.работи в Министерството на вътрешните работи на различни длъжности като последната от тях е директор на РДВР гр.Стара Загора.

От учебната 2000-2001 година е хоноруван преподавател в Педагогическия факултет на Тракийския университет – гр.Стара Загора по учебните дисциплини „Основи на правото” и „Права и закрила на детето”. По различно време е бил лектор по учебните дисциплини „Основи на правото” и „Социално и здравно законодателство” в Медицинския факултет на същия университет и медицинските колежи в гр.Стара Загора и гр.Хасково. От 03.09.2004 г. е гост-преподавател във ВСУ”Черноризец Храбър”-гр.Варна. Титуляр е на лекционния курс по учебната дисциплина „Трудово право”,включена в учебния курс на специалностите”Счетоводство и контрол”,”Социални дейности и „Публична администрация”. Води лекционен курс по дисциплината „Осигурително право” на студентите от специалността ”Зашита на националната сигурност”, В периода 2007-2008 г. кандидатът е провеждал семинарни занятия по дисциплините „Трудово право” и „Осигурително право” в специалност ‘Право’ с лектор проф.Н.Йосифов. От учебната 2008-2009 г. чете лекции по задължителната дисциплина

„Трудово право“, в специалността „Зашита от аварии и бедствия“,а от учебната 2011-2012 г. е титуляр- лектор по дисциплината „Трудово право“ в специалността „Право“.

В преподавателската дейност на д-р Коев са особено полезни и практическите му познания в областта на правоприлагането,които е натрупал в качеството си на адвокат от Старозагорската адвокатска колегия,в която е вписан през месец май 1997 година.

С оглед на горните обстоятелства намирам, че като кандидат в конкурса за академичната длъжност „доцент“ д-р Станислав Коев отговаря кумулативно на формалните условия по чл. 24, ал. 1, т. 1 и 2, буква „а“ от Закона за развитието на академичния състав в Р България (ЗРАСРБ). За удостоверяване на тези обстоятелства кандидатът е представил необходимите документи съобразно изискванията на ЗРАСРБ, правилника за неговото прилагане и вътрешните нормативни актове на ВСУ.

2. В съответствие с изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 3 ЗРАСРБ кандидатът е представил публикуван хабилитационен труд със заглавие „Българско трудово право“, изд. на ВСУ „Черноризец Храбър“, 2011г., 376 стр. За участие в конкурса са представени по опис и едно учебно пособие,две научни студии и четири научни статии,публикувани в тематични сборници. Всички представени трудове са публикувани след датата на придобиване на ОНС „доктор“ от кандидата и са посветени на теми, различни от тази на дисертационния труд. С оглед на това намирам, че те отговарят във времево отношение и от предметно-съдържателна страна на формалното изискване на чл. 24, ал. 1, т. 3 ЗРАСРБ да не повтарят трудовете, представени за придобиване на образователната и научна степен „доктор“.

Кандидатът е представил резюме на монографичния труд съобразно изискванията на чл. 27, ал. 1 ЗРАСРБ, подробна справка за научните приноси в него.

3. Учебния курс „Българско трудово право“ е структурирана в увод, и двадесет и три глави, разделени на отделни параграфи и списък на 69 библиографски единици използвана литература.

Систематиката на труда и вътрешната организация на изложението следват утвърдената учебна програма по учебната дисциплина „Трудово право“,по която се обучават студентите по право в юридическия факултет на ВСУ „Черноризец Храбър“. Изложението в своята цялост е вътрешно балансирано.

В увода се представят основните цели и задачи на учебния курс. Посочени са основните акценти на изложението. Подробно се обосновава актуалния му характер и неговото практическо значение

В отделните глави теоретично са разработени и дефинирани основните трудовоправни институти в тяхната взаимна свързаност и зависимост. Разработката на тези институти е в синхрон с измененията, извършени в трудовото законодателство като в най-голямата си част те засягат Кодекса на труда. Тези нови законодателни разрешения са обяснени от гледна точка на трудовоправната теория. Сравнителния анализ на базата, на който са разгледани измененията и допълненията на трудовото законодателство дава възможност ясно да се откроят целите на тези промени. Като особено положителен момент на теоретичното изложение следва да се посочи обстойния анализ на засилената роля на нормите на международното трудово право върху цялостната нормативна политика в сферата на трудовите отношения у нас. В тази връзка положително е и обсъждането на приложението на Правото на Европейския съюз за регулиране на трудовите отношения у нас след приемането на Република България за член на Общността.

Следва, също така, положително да бъде оценен и акцента, който д-р Коев поставя на съдебната практика на Върховния съд и Върховния касационен съд при теоретичното изясняване, от него, на отделните институти на трудовото право.

В рецензираната теоретична разработка д-р Коев е подложил на по-обстоен анализ някои трудовоправни институти, в които през последните години бяха извършени съществени изменения. Такива институти върху, които е акцентирано са например отпуските на работниците и служителите, контрола за спазване на трудовото законодателство и административноноказателната отговорност за неговото нарушаване. Също така задълбочено са характеризирани източниците на трудовото право като е обрънато особено внимание на недържавните източници, на международноправните източници и на нормативните разпоредби на Правото на Европейския съюз и т.н.

Методологическата основа на труда представлява комплекс от общонаучни и специални методи за провеждане на научни изследвания, като системно-структурния, диалектическия, аналитичният и историческият метод. Успешно е използван и сравнителноправният метод при анализа на законодателните промени в трудовото законодателство. В труда са използвани и редица способи за тълкуване в правото-граматическото, систематичното,teleологичното, историческото и др. Чрез умелото им привличане авторът е успял да изгради научно обоснован анализ на съществуващата у нас уредба на трудовите отношения.

Изследването на д-р Коев се базира на богата правна литература. Авторът е успял да обхване всички по-важни теоретични източници по темата у нас. От изложението проличава добро познаване на правната теория по разглежданите въпроси. Това е позволило на автора да проявява критично отношение към правната уредба на някои от институтите на

трудовото право и да подкрепя с убедителни аргументи собствените си тези. Коректно се излагат различните научни тези в областта на трудовото право, а научната полемика се води с уважение към различните становища. При присъединяване към вече изразени в теорията виждания авторът проявява стремеж да даде допълнителни, нови аргументи, с които да подсили тежестта на подкрепяната от него теза. Изказът в изложението е точен и ясен. Като цяло изследването отговаря на утвърдените изисквания в традицията на българската правна наука – ясна вътрешна структура, логичност и последователност на изложението, аргументация на научните тези на автора.

Имайки предвид казаното дотук като по-важни теоретични и практически достойнства на представения труд могат да бъдат посочени следните:

3.1. Учебния курс представлява успешен опит за анализ на основните трудовоправни институти в светлината на актуалните изменения на българското трудово законодателство. В теоретичното изследване в пълнота са обхванати основните законови и подзаконови източници на правна уредба на трудовите отношения.

3.2. Авторът е съумял успешно да подкрепи теоретичните си изводи с действащата практика на Върховния съд и Върховния касационен съд. (напр. при обсъждане на различните групи основания за прекратяване на трудовия договор, при индивидуалните трудови спорови, при защита от незаконно уволнение и др.).

3.3. Сериозно достойнство на рецензирания труд е обосноваването на засилена роля на нормите на международното трудово право върху цялостната нормативна политика в сферата на обществените отношения, регулирани от българското трудово право.

3.4. Приносен характер има изясняването на същността, значението и приложението на източниците на правото на Европейския съюз за уреждане на трудовите отношения в Република България след асоциирането й за член на Общността.

3.5. Представеният учебен курс има не само теоретична стойност, която дава възможност той успешно да се използва за обучение на студентите, изучаващи учебната дисциплина „Трудово право”, но и практическо значение, обуславящо се от възможността то да бъде използвано от практикуващи юристи, синдикални дейци и др. С оглед подобряване на качеството на научното изследване при следващи издания на труда „Българско трудово право” към автора могат да бъдат отправени и някои препоръки:

А) Следва да се акцентира повече на теоретичния анализ за сметка на изразения на много места в труда коментарен характер (напр. при обсъждане на основанията за прекратяване на трудовия договор, при характеристиката на здравословните и безопасни условия на труд и др.).

Б) Някои от трудовоправните институти не са характеризирани и обяснени в пълнота (напр.института на работната заплата,работното време и др.)

В) Изследването би повишило своята научна стойност и би отговорило в по-пълна степен на изискванията за един хабилитационен труд по смисъла на ЗРАСРБ, ако авторът систематизира в края на всяка глава от изложението теоретичните си изводи относно същността на съответния,обсъждан от него,трудовоправен институт. Теоретичните обобщения са необходим елемент от заключителната част на всяко научно изследване, което представя в синтезиран вид резултатите от него.

Отправените критични бележки имат общо взето второстепен характер и в никакъв случай не са основание за омаловажаване на полезността и теоретичните достойнства на рецензираното изследване. Тези достойнства надхвърлят по тежест препоръките, които биха могли да се адресират към автора. Като цяло теоретичната разработка „Българско трудово право“ притежава без съмнение необходимите качества на хабилитационен труд за успешно участие на автора му д-р Ст. Коев в настоящия конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“.

4. Д-р Станислав Коев е представил в процедурата за конкурс и други осем свои публикации (учебно пособие, студии и статии), които са доказателство за научно-изследователската му активност в периода след защитата на докторската му дисертация. Посочените материали са посветени на актуални теми от трудовоправната теория и практика, публикувани са в специализирани научни издания и съдържат отделни научни приноси. С оглед на това считам, че те отговарят на законните изисквания по чл. 24, ал. 1, т. 3 ЗРАСРБ.

Учебното пособие „Трудово право“ (изд.на ВСУ,2008) е насочено главно към студенти от други специалности,различни от специалността „право“,които изучават в различен обем учебната дисциплина „Трудово право“. Това пособие е полезно и за студентите по право с трудовоправните казуси,които предлага за разрешаване.

В студията „Източници на трудовото право“ (Годишник на ВСУ 2011, под печат)авторът е направил един съвременен,обстоен и задълбочен правен анализ на източниците на трудовото право. Достойнство на този анализ е аргументирането на новата значима роля на недържавните източници,регламентиращи трудовите правоотношения и значимото място в съвременните условия на международноправните източници и нормите на Правото та Европейския съюз за уреждане на тези отношения.

В студията „Контрол за спазване на трудовото законодателство и отговорност за нарушаването му“ (Годишник на ВСУ,2011,под печат) д-р Коев подробно е анализирал съществените законодателни изменения в

тази област. Това е особено важно както от гледна точка на теорията, така и гледна точка на практиката. В тази връзка студията има важно значение за практикуващите юристи, прилагачи нормите на трудовото право.

Сред публикациите на д-р Коев в областта на трудовото право следва да се посочат и статиите му.

В статията "Социалният диалог-, съдържание, осъществяване" (НА на ВСУ, кн. 16, 2008, с. 71-78), авторът разкрива същността и съдържанието на социалния диалог като родово понятие и посочва неговата важна роля в съвременното регулиране на трудовите отношения. Значимо място е отделено и на различните форми на този сравнително нов институт на трудовото право - тристраничното сътрудничество, двустранно сътрудничество и т.н.

Статията "Зашита от дискриминация при уволнение" (НА на ВСУ, кн. 10, 2008, с. 72-78) поставя важния въпрос, свързан със защитата при незаконно уволнение. Това е един актуален въпрос, който се разглежда в общия контекст на защитата от дискриминация на работниците и служителите при упражняването от тях на трудовите права. В статията д-р Коев е поставил по интересен начин възможността защитата от незаконно уволнение да се изгради върху два закона – Кодекса на труда и Закона за защита от дискриминация. Това безспорно, както отбелязва авторът, ще допринесе за повишаване на ефективността при защитата от незаконно уволнение на работници и служители.

Статиите „Споразумението в административнонаказателното производство по Кодекса на труда“ (НА, Серия "Юридически науки и обществена сигурност/под печат") и „Новите законодателни решения в областта на контрола за спазване на трудовото законодателство и административнонаказателната отговорност за неговото нарушаване“ (Годишник на ВСУ, том 14, 2008, с. 143-152) имат коментарен характер.

Те са посветени на актуалните законодателни изменения на трудовото законодателство, в частност на Кодекса на труда. Особен интерес представлява първата от посочените статии. Тя разглежда един съвсем нов ред за налагане на административно наказание за нарушения на трудовото законодателство. В нея авторът прави паралел между споразумението, прилагано съгласно разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс и това, базирано на Кодекса на труда. Въпреки коментарния характер на статията д-р Коев прави интересни предложения за усъвършенстването на правната уредба на споразумението в Кодекса на труда. Те основно касаят диференцирането на нарушенията, по които може да се използва споразумението като способ за налагане на административно наказание.

В заключение положителната оценка за цялостната преподавателска и научно-изследователска работа на д-р Станислав

Видев Коев ми дават основание да предложа на Факултетния съвет на ЮФ да направи предложение пред Академичния съвет на ВСУ „Черноризец Храбър” да избере същият на академичната длъжност „доцент на ВСУ” по направление 3.6 Право (Трудово и осигурително право).

25 януари 2012 г., Варна

Проф. д-р Симеон Тасев